

bidrage Sit til at styrke Byens Forsvar. Af disse 50—80,000 Mand Linietropper skulle 30—40,000 alene anvendes paa Nordfronten, saa at hele den øvrige Rayon kun faar en Styrke af omtrent 30,000 Mand, og det er altsaa en Misforstaaelse, naar man tror, at Besætningen i og for sig maa blive saa ganske overordentlig forøget, fordi man har en lang Fortlinie. Jeg kunde nævne et andet Exempel i samme Retning nemlig fra Portsmouth, hvis Fortlinie har en Udstrækning af ca. $3\frac{1}{2}$ Mil med en Besætning af 20,000 Mand; men af disse tyve Tusinde maa de 5000 regnes fra, idet de bruges alene til Besættelse af Den Vigt. Jeg nævner dette, fordi det har sin Betydning at se, hvilken Lei man ved Paris og paa andre Steder er gaaet i Henseende til Løsningen af Besætningspørgsmaalet, og de Herrer ville nu se, at eftersom man har fulgt det samme Princip ved alle franske Fæstninger, og af dem er der mange, saa maa de være byggede paa Betingelse af at kunne nøies med en svag Besætning; thi var det ikke Tilfældet, vilde disse mange Fæstninger jo kræve en saadan Besætning, at en Operationshær maatte blive forholdsviis svag og ringe, hvad jo Ingen ønsker eller vil, at den skal være.

Jeg skal ikke overføre paa Forholdene i Kjøbenhavn de Erfaringer, der foreligge fra Paris, og det saa meget mindre, som det ikke er min Agt at foreslaa nogen som helst Linie. Efter at den høitærede Krigsminister har udtalt, at Spørgsmaalet vil blive taget under fornyet Overveielse, nævner jeg nemlig ikke Tvivl om, at man selvfølgelig ogsaa vil tage Hensyn til Erfaringerne fra Frankrig; men skulde disse Erfaringer føre til en noget udtrakt Linie, er Faren ikke saa overdenlig stor, idet man har flere Resourcer at ty til indenfor den mere udstrakte end indenfor den mindre udstrakte Linie. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa, men kun endnu tilføie, at ved en udtrakt Linie er der ikke Tale om forøget Bevilling til Anlæg og endnu mindre om en forøget Styrke til Besætning. Hvad Besætningspørgsmaalet i det Hele angaar, er der flere Gange faldet Udtalelser om dens Størrelse, og man har da under Henviisning til en bestemt Fæstning sagt, at, naar en Fæstningsrayon af 4 Mil kræver saa stor en Besætning, saa vil en Rayon af den og den Størrelse omkring Kjøbenhavn kræve en lige saa stor Styrke. Disse Sammenligninger ere imidlertid ikke korrekte. Fæstningsanlæg kunne have en dobbelt Betydning: de kunne være Støttepunkter for Operationer, og de kunne tillige være Basis for Operationer. I første Tilfælde maa de selvfølgelig uafbrudt have fuld Besætning; i det andet Tilfælde derimod kunne de nøies med en foreløbig Besætning, idet Hærens Operationer dække dem, saa at de først, naar Hæren tvinges til at gaa tilbage til dem, faae hele den fulde Styrke, de behøve. En saadan foreløbig Besætning vilde for Kjøben-

havns Vedkommende kunne siges at være ca. 15,000 Mand, og det vilde være fuldkommen tilstrækkelig. For saa vidt vi nu i Tilfælde af Krig skulle være i Stand til at samle hele Forsvarsstyrken paa Sjælland, overstiger 15,000 Mand ikke Styrken af Forstærkningsbataillonerne; men jeg vil indrømme, at vi have ikke Lov til at gaa ud fra, at Forholdene skulle stille sig saa gunstige. Vi maa tværtimod gaa ud fra, at Forholdene kunne stille sig saa ugunstige, at vi kun have de Tropper, der ligge her paa Sjælland, og altsaa maa nøies med dem til dermed at forsvare os mod Overfaldet. Lad os nu for et Øieblik tænke os et Overfald og endvidere tænke os, at Kjøbenhavn ikke var besættet. Hvad hele vi liggende her paa Sjælland af Linietropper? 9 Liniebatailloner, 4 Linieescadroner og 9 Liniebatterier. Dernæst have vi Reserver- og Forstærkningsafdelingerne; men at man ikke kan mobilisere dem lige saa hurtigt som Linieafdelingerne har det ærede Flerstal selv erkjendt, idet Flerstallet for flere Aar siden forlangte, at Reserveafdelingerne skulde gjøres til Linieafdelinger. Skulde der kræves yderligere Bevis derfor, vil jeg kun anføre, at Tilstanden er saaledes for Diebliffet, at man for at mobilisere de Afdelinger, der gaa i Leir, er nødt til delvis at tage Premierlieutenanter og Underofficerer fra Reservebataillonerne, saa, hvis vi kunne naae saa vidt at have Liniebataillonerne færdige strax i første Dieblif, vil det allerede være meget. For Artilleriets Vedkommende vil det være afhængigt af, om de Herrer ville gaa ind paa den Lov om Sestes Anskaffelse, som er forelagt af Regjeringen. Men nu spørger jeg: Ville de Herrer da, at man med en saadan Styrke, som høist kan udgjøre 10,000 Mand, skulde gaa til et Landgangspunkt og søge at standse Fjenden, og ville De tro, at der var Skygge af Naab om, at det vilde lykkes? Nei, det vil Ingen tro; det er jeg fuldstændig overbevist om. Men skulde der være Nogen, der vil sige: Lad disse 10,000 Mand blive oprevne, om saa skal være. Nuvel, men saa er Danmarks Skjæbne dermed afgjort (Berg: Nei!); jo, det er den, thi vi have da intet Forsvar mer, selv om det ærede Medlem vilde stille sig i Spidsen for et frivilligt Forsvar. Hava vi derimod Kjøbenhavn besættet, og det under den allerugunstigste Chance, som kan indtræde, nemlig den Chance, jeg nævnedes før med Hensyn til Troppernes Sammenbragning, saa ville disse 10,000 Mand være den Kjerne, om hvilken Forsvaret kan danne sig; thi kunne end Reserve- og Forstærkningsafdelingerne ikke i første Dieblif rykke ud og møde Fjenden, saa kunne de selvfølgelig meget godt bruges som Besætnings- tropper, idet der jo af saadanne kun forlanges, at de skulle blive paa den dem anviste Post og bruge deres Gevær. Og jeg føier en Ting til, som jeg ikke tror, at vi her maa lade ude af Betragtning, og det er, at Kjøbenhavn under